

Przekształcenia kanoniczne

W formalizmie Lagrange'a możemy dowolnie zmieniać współrzędne uogólnione, a postać równań ruchu nie ulega zmianie tzn. jeśli wprowadzimy współrzędne $Q_i(q_1, q_2, \dots, q_n)$, to spełniają one równania $\frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{Q}_i} - \frac{\partial L}{\partial Q_i} = 0$, jeśli q_i spełniają $\frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} - \frac{\partial L}{\partial q_i} = 0$.

W formalizmie Hamiltona tak nie jest, bo q_i i p_i muszą spełniać jeszcze związek $p_i = \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i}$.

Definicja

Transformacja $\begin{cases} q_i \rightarrow Q_i(q_1, q_2, \dots, q_n; p_1, p_2, \dots, p_n) \\ p_i \rightarrow P_i(q_1, q_2, \dots, q_n; p_1, p_2, \dots, p_n) \end{cases} \quad i = 1, 2, \dots, n$

nazywa się kanoniczną jeśli Q_i i P_i spełniają równania kanoniczne. Tzn. jeśli q_i i p_i spełniają

$$\dot{q}_i = \frac{\partial H(p, q, t)}{\partial p_i}, \quad \dot{p}_i = -\frac{\partial H(p, q, t)}{\partial q_i} \quad (1)$$

to Q_i i P_i mają spełniać

$$\dot{Q}_i = \frac{\partial H'(P, Q, t)}{\partial P_i}, \quad \dot{P}_i = -\frac{\partial H'(P, Q, t)}{\partial Q_i} \quad (2)$$

gdzie H' jest nową funkcją Hamiltona $H'(P, Q, t) \equiv H(p(Q, P), q(Q, P), t)$.

Warunki, które musi spełniać transformacja, żeby była kanoniczną można otrzymać z zasady wariacyjnej Hamiltona. Równania (1) bowiem wynikają ze znikania wariacji

$$\delta \int_{t_1}^{t_2} dt \left(\sum_{i=1}^N \dot{q}_i p_i - H(p, q, t) \right) = 0$$

natomiast równania (2) z

$$\delta \int_{t_1}^{t_2} dt \left(\sum_{i=1}^N \dot{Q}_i P_i - H'(P, Q, t) \right) = 0.$$

Ponieważ $\delta q(t_1) = \delta q(t_2) = 0$ oraz $\delta Q(t_1) = \delta Q(t_2) = 0$, więc do każdej funkcji podcałkowej można dodać zupełną pochodną dowolnej funkcji współrzędnych i czasu, odpowiednio $\frac{dg(q, t)}{dt}$ lub $\frac{dG(Q, t)}{dt}$, gdyż

$$\delta \int_{t_1}^{t_2} dt \frac{dg(q, t)}{dt} = \delta [g(q(t_2), t_2) - g(q(t_1), t_1)] = 0.$$

A zatem różnicą funkcji podcałkowych może być $\frac{dF(q, Q, t)}{dt}$, tzn.

Wykład XI cd.

Mechanika

$$\sum_{i=1}^N \dot{q}_i p_i - H(p, q, t) - \sum_{i=1}^N \dot{Q}_i P_i + H'(P, Q, t) = \frac{dF(q, Q, t)}{dt}$$

co daje

$$\sum_{i=1}^N p_i dq_i - H(p, q, t) dt - \sum_{i=1}^N P_i dQ_i + H'(P, Q, t) dt = dF(q, Q, t) = \sum_{i=1}^N \left(\frac{\partial F}{\partial q_i} dq_i + \frac{\partial F}{\partial Q_i} dQ_i \right) + \frac{\partial F}{\partial t} dt$$

Przy dowolnych dq_i oraz dQ_i dla $i=1, 2, \dots, n$ dostajemy

$$p_i = \frac{\partial F(q, Q, t)}{\partial q_i}, \quad P_i = -\frac{\partial F(q, Q, t)}{\partial Q_i}, \quad H(p, q, t) - H'(P, Q, t) = -\frac{\partial F(q, Q, t)}{\partial t}$$

co prowadzi do związku

$$\frac{\partial p_i}{\partial Q_j} = \frac{\partial^2 F(q, Q, t)}{\partial q_i \partial Q_j} = -\frac{\partial P_j}{\partial q_i}$$

$F(q, Q, t)$ nazywa się funkcja tworząca transformacji kanonicznej.

Definiujemy nową funkcję tworzącą $\Phi(q, P, t) \equiv F(q, Q(q, P), t) + \sum_i Q_i P_i$,

$$d\Phi = dF + \sum_i (P_i dQ_i + Q_i dP_i)$$

Jak poprzednio, żądamy

$$\sum_{i=1}^N p_i dq_i - H(p, q, t) dt - \sum_{i=1}^N P_i dQ_i + H'(P, Q, t) dt = dF = d\Phi(q, P, t) - \sum_i (P_i dQ_i + Q_i dP_i)$$

Uwzględniając, że

$$d\Phi(q, P, t) = \sum_{i=1}^N \left(\frac{\partial \Phi}{\partial q_i} dq_i + \frac{\partial \Phi}{\partial P_i} dP_i \right) - \frac{\partial \Phi}{\partial t} dt,$$

dostajemy

$$p_i = \frac{\partial \Phi(q, P, t)}{\partial q_i}, \quad Q_i = \frac{\partial \Phi(q, P, t)}{\partial P_i}, \quad H(p, q, t) - H'(P, Q, t) = -\frac{\partial \Phi(q, P, t)}{\partial t}$$

co daje

$$\frac{\partial p_i}{\partial P_j} = \frac{\partial^2 \Phi(q, P, t)}{\partial q_i \partial P_j} = \frac{\partial Q_j}{\partial q_i}$$

Jeśli transformacja $\begin{cases} q_i \rightarrow Q_i(q_1, q_2, \dots, q_n; p_1, p_2, \dots, p_n) \\ p_i \rightarrow P_i(q_1, q_2, \dots, q_n; p_1, p_2, \dots, p_n) \end{cases} \quad i = 1, 2, \dots, n$

jest kanoniczna to

$$\boxed{\frac{\partial p_i}{\partial Q_j} = -\frac{\partial P_j}{\partial q_i}, \quad \frac{\partial p_i}{\partial P_j} = \frac{\partial Q_j}{\partial q_i}} \quad (3)$$

Nawiasy Poissona

Bezpośrednio z definicji nawiasów Poissona mamy

$$\{q_i, q_j\}_{pq} = 0 = \{p_i, p_j\}_{pq}, \quad \{p_i, q_j\}_{pq} = \delta^{ij}$$

$\{\dots, \dots\}_{pq}$ - nawias Poissona obliczany przy użyciu współrzędnych i pędów p i q .

Równanie (3) zaś daje

$$\{Q_i, Q_j\}_{pq} = 0 = \{P_i, P_j\}_{pq}, \quad \{P_i, Q_j\}_{pq} = \delta^{ij}$$

co dowodzi się prostym przeliczeniem.

Twierdzenie

Nawias Poissona dwóch dowolnych wielkości f i g jest niezmiennikiem transformacji kanonicznej tzn.

$$\boxed{\{f, g\}_{pq} = \{f, g\}_{PQ}}$$

Dowodzi się dosyć żmudnym przeliczeniem.

Twierdzenie

Zachodzenie związków

$$\boxed{\{Q_i, Q_j\}_{pq} = 0 = \{P_i, P_j\}_{pq}, \quad \{P_i, Q_j\}_{pq} = \delta^{ij}}$$

jest warunkiem koniecznym i dostatecznym, że transformacja $(q, p, H) \rightarrow (Q, P, H')$ jest kanoniczna.

Konieczność została wykazana powyżej. Dostateczność łatwo wykazać dla transformacji niezależnych od czasu. Wtedy

$$\dot{Q}_i = \{H, Q_i\}_{pq} = \{H, Q_i\}_{PQ} = \sum_j \frac{\partial H}{\partial P_j} \frac{\partial Q_i}{\partial Q_j} = \sum_j \frac{\partial H}{\partial P_j} \delta^{ij} = \frac{\partial H}{\partial P_i}$$

$$\dot{P}_i = \{H, P_i\}_{pq} = \{H, P_i\}_{PQ} = -\sum_j \frac{\partial H}{\partial Q_j} \frac{\partial P_i}{\partial P_j} = -\sum_j \frac{\partial H}{\partial Q_j} \delta^{ij} = -\frac{\partial H}{\partial Q_i}$$

Ogólny dowód pomijam.

Wykład XI cd.

Mechanika

Twierdzenie

Jakobian transformacji kanonicznej jest równy jedności.

Dowód

$$J \equiv \frac{\partial(Q, P)}{\partial(q, p)} = \begin{vmatrix} \frac{\partial Q_1}{\partial q_1} & \dots & \frac{\partial Q_n}{\partial q_1} & \frac{\partial P_1}{\partial q_1} & \dots & \frac{\partial P_n}{\partial q_1} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ \frac{\partial Q_1}{\partial q_n} & \dots & \frac{\partial Q_n}{\partial q_n} & \frac{\partial P_1}{\partial q_n} & \dots & \frac{\partial P_n}{\partial q_n} \\ \frac{\partial Q_1}{\partial p_1} & \dots & \frac{\partial Q_n}{\partial p_1} & \frac{\partial P_1}{\partial p_1} & \dots & \frac{\partial P_n}{\partial p_1} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ \frac{\partial Q_1}{\partial p_n} & \dots & \frac{\partial Q_n}{\partial p_n} & \frac{\partial P_1}{\partial p_n} & \dots & \frac{\partial P_n}{\partial p_n} \end{vmatrix}$$

Korzystamy z własności jacobianów dotyczącej złożenia transformacji $(X) \rightarrow (Y) \rightarrow (Z)$:

$$\frac{\partial(X)}{\partial(Y)} = \frac{\partial(X)/\partial(Z)}{\partial(Y)/\partial(Z)}$$

$$J \equiv \frac{\partial(Q, P)}{\partial(q, p)} = \frac{\partial(Q, P)/\partial(q, P)}{\partial(q, p)/\partial(q, P)} = \frac{\begin{vmatrix} \frac{\partial(Q)}{\partial(q)} & \frac{\partial(P)}{\partial(q)} \\ \frac{\partial(Q)}{\partial(P)} & \frac{\partial(P)}{\partial(P)} \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} \frac{\partial(q)}{\partial(q)} & \frac{\partial(p)}{\partial(q)} \\ \frac{\partial(q)}{\partial(P)} & \frac{\partial(p)}{\partial(P)} \end{vmatrix}} = \frac{\begin{vmatrix} \frac{\partial(Q)}{\partial(q)} & \frac{\partial(P)}{\partial(q)} \\ 0 & \mathbf{1} \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} \mathbf{1} & 0 \\ \frac{\partial(q)}{\partial(P)} & \frac{\partial(p)}{\partial(P)} \end{vmatrix}} = \frac{\begin{vmatrix} \frac{\partial(Q)}{\partial(q)} \\ \frac{\partial(p)}{\partial(P)} \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} \frac{\partial(p)}{\partial(P)} \end{vmatrix}} = \frac{|A|}{|A^T|} = 1$$

gdzie macierz $A^{ij} \equiv \frac{\partial Q_j}{\partial q_i} = \frac{\partial p_i}{\partial P_j}$, A^T oznacza macierz transponowaną ($|A^T| = |A|$).